

РЕШЕНИЕ

№ 26303

гр. София, 06.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9778** по описа за **2024** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ВПД директора на РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ „АЕРОГАРИ“ /РДГП - АЕРОГАРИ/, чрез процесуалния си представител юриск. К., срещу РЕШЕНИЕ от 22.08.2024 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 20-ти състав по НАХД № 13873/2023 г.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Твърди се, че наказаното дружество има качества на „превозвач“ и за него е налице задължението да изпълнява разпоредбите на Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, поради което преди да извърши услугата по превозването е било длъжно да установи редовността на документа за пътуване и наличието на виза. Твърди се още, че както акта за установяване на административно нарушение /АУАН/, така и наказателното постановление съдържат всички изискуеми реквизити съгласно чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и е посочена правната квалификация на нарушението и съответните на нея съществени елементи от обективната страна на същото. Искане се решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да се потвърди.

Ответникът – АВИОКОМПАНИЯ “Б. Е.” ТЪРГОВСКО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО /ТП/

в Р. БЪЛГАРИЯ, редовно призован, не изпраща представител, представя писмено становище по жалбата, чрез юриск. Н., който счита същата за неоснователна.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С процесното решение е отменено наказателно постановление /НП/ № 393/15.09.2023 г., издадено от директора на РДГП - АЕРОГАРИ, с което на АВИОКОМПАНИЯ “Б. Е.” ТЪРГОВСКО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО /ТП/ в Р. БЪЛГАРИЯ, на основание чл. 51 от ЗЧРБ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите, както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обоснован правният извод, че в процедурата по ангажиране на отговорността на дружеството са допуснати съществени процесуални нарушения, представляващи основание за отмяна на НП – непосочване на правилни дата и място на нарушението, неясна цифрова квалификация на нарушението, като нормата предвижда задължения на пътника, а не на превозвача, като липсва и посочване на необходимостта за наличие на издадена българска виза.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция, на основание чл. 220 от АПК, приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприета фактическата обстановка, изложена в НП и в АУАН.

При правилно установена от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 103-ти състав фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо. Софийски районен съд по съществото на спора и във връзка с изложените касационни доводи е развил съображения за отмяна на НП, които се споделят изцяло от настоящата инстанция. С разпоредбата на чл. 20, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ в тежест на превозвачите е въведено задължението преди да извършат превозната услуга да установят редовността на документа за пътуване на чужденеца и наличието на българска виза, когато такава е необходима. От друга страна, съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през територията ѝ, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава освен редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ и виза, когато такава е необходима.

Настоящият състав намира изводите на СРС за това, че в процедурата по ангажиране на отговорността на дружеството са допуснати съществени процесуални нарушения, представляващи основание за отмяна на НП – непосочване на правилни дата и място на нарушението, неясна цифрова квалификация на нарушението, като нормата предвижда задължения на пътника, а не на превозвача, като липсва и посочване на необходимостта за наличие на издадена българска виза за изцяло правилни и законосъобразни. Това е така, тъй като видно от представената административнонаказателна преписка, в същата липсват твърдения за точната дата и

място на нарушението, като вместо това са посочени датата и мястото на проверката, което не удовлетворява изискването на закона в тази посока. Неясна е цифровата квалификация на нарушението, понеже нормата предвижда задължения на пътника, а не на превозвача, а липсва и посочване на необходимостта за наличие на издадена българска виза в процесното НП и в АУАН. В тази връзка изцяло законосъобразен е извода на СРС, че оспореното НП е издадено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и като такова подлежи на отмяна. Неоснователни се явяват възражението на касатора, че СРС е постановил решението си в противоречие с материалния закон.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

От ответника, в подадения отговор не се претендират разноски и при този изход на спора, такива не следва да се присъждат.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, IV-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 22.08.2024 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 20-ти състав по НАХД № 13873/2023 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: